

culo secundum totam facultatem suam remanet
 in illis diuisio: et sic anima est diuisibilis per
 accidens. et simile est: sicut si signaueris punc-
 tum in linea media. Non enim diuisibile est
 et tamen si diuiseris lineam in puncto illo re-
 manet punctum inextinguibile in vnaq; linea: et
 erunt duo puncta. hoc autem placet ignoran-
 tibus. Quidam autem etiam hoc ignorantes
 conuertunt se ad magis impossibile dicentes qd
 in vtraq; parte diuisa remanet vna anima
 numerus: sed illi nesciunt qd idem numerus est
 in quo non inuenitur in numerando diuer-
 sitas. In partibus autem diuisis diuersitas
 in numerando inuenitur. Adhuc autem qd
 diuiditur ab aliquo loco et subiecto: necesse est
 numerus differre ab ipso: partes autem diui-
 se et loco et subiecto sunt diuerse. no igitur
 est in eis vna anima numerus.

Explicat liber de anima primus. Incipit scdo qui
 est de anima scdm substantiam et ptes eius
 que snt vegetabilis sensibilibus et rationalis. Inci-
 pit primus de sita scdm se. Capitulum prmu
 qd sit huius itaco et sit diffinitioe aie vnan agitur.

Hic igitur que dicta sunt tra-
 dita sunt a prioribus ptes de
 anima in quibus quia nich-
 il est conueniens substantie
 anime vel eius partibus o-
 portet nos omnia ea vt ostē-
 dimus abicere. Addeamus autē iterum
 tanq; ex principio qd supra nobis prescri-
 ptum ad inquirendū primo de substantia:
 et postea de ptes et operibus et accidenti-
 bus eius. et quomodo determinare quid
 est anima intione cōmuni et figurali sine
 supbiaali. et etiam que vtrq; sit ipsius essen-
 tialis et propria diffinitio: que non dicit tan-
 tum quid est anima sed etiam dicit causā
 propter quid vniūq; operū et accidentium
 inest: quia sicut diximus superius in probe-
 mus si per diffinitionem non conueniatur
 facile de accidentibus. dialectica erit et vna.
 venientes autem diffinitionem primo que
 tantum quid est anima dicit: dicimus qd
 nos non disputamus vtrum aia sit in gene-
 ribus accidentū: quoniam scdm est ab omni-
 bus accidens partem substantie non esse ne-
 qd ptece substantiam. Anima autem con-
 uenit ex anima et corpore pars essentialis et
 dignior est: et ptece animata corpora. et
 ideo supponimus aiam in generalitate sb-
 stantie continere. Dicimus igitur vnum esse
 genus entis quod est substantia: huius au-
 tem generis aliud quidem est sicut mate-
 ria que scdm se accepta non est hoc aliqd
 quod est compositū indiuiduū substantie
 eo qd non dat ei nomē neq; esse: sed sub-
 stantia ab ipso primo est. Alterum autem

li diuisio
 linea i puncto
 illo remanet
 punctum inextinguibile
 gra d' d' d' d'
 linea:

quomodo de
 emare qd
 est anima
 rone tot:

aia corpo-
 sit ex aia
 et corpore
 dignior est:

in eodem genere substantie acceptū est forma
 et species scdm quam dicitur iam formata
 res nature hoc aliquid eo qd formata ipm
 et significando. dat ei esse et intione diffinitū
 Et tertū in genere eode est quod est ex istis co-
 positum duobus. quod est res in natura pro-
 ducta: quam ipsa natura intendit. Inter hec
 autem materia quidem est potentia que
 subicitur generationi et forme. Ex parte au-
 tem est endelictia: hoc autem latine dicitur ali-
 actus vel pfectio: que dat esse specifiū substa-
 ntiale scdm qd homo vel animus dicitur ali-
 quid: et hoc est duplex quorū vnu sequit:
 alterū: vnum est enim actus primus qui
 est esse: et aliud est actus secundus qui est
 actio essentialis scdm illud esse: sicut si dice-
 rem qd lux lucens est esse et actus primus:
 et lucere est actus essentialis eius secundus:
 eo qd hec est actio eius que sue forme diffi-
 sio quedam est essentialis: omnis enim essen-
 tia propriam et essentialē habet operationem
 non: quia nisi deficiatur quando est essen-
 tialis: sicut lux non deficiatur a lucere qd
 est eius actio. huius autem exemplū in ac-
 cidentalibus est scientia in sciente. que dat
 ei esse scientis scdm qd sciens est: et huius
 actio essentialis secundū scientiam est consi-
 derare facta que snt per scientiā. Ita enim
 est in omni forma naturali qd ipsa in habi-
 ta habita est actus primus dms esse ma-
 tere in qua est et compositio: quia aut ipa
 est principū essentialiū et naturalū sibi
 actionū: ideo etiam non per aliquid aliud
 sibi acquisita: est actus secundus. sicut enī
 sciens nichil vltimus acquirit quo considerat
 sed ipsa forma que est scientia in eo est prin-
 cipium considerationis per seipsam: ita et etiā
 de omni forma naturali et substantiali qd
 principū ipsa suam operationū essentialiū
 per seipsam: et non per aliud sibi additum.

Mouet autem fortassis aliquem qd dia-
 mus substantiam esse genus continens ma-
 teriam et formam: cum sint principia substa-
 ntie: et principia generis non sint i genere:
 sed ante ipsum. Adhuc autem forte numbi-
 tur aliquis quomodo diuidimus substantiā
 per tria que non equaliter respiciunt intione
 et nomen substantie: et inter que non est
 oppositio: cum duo prima sint antea tertio qd
 dicitur substantia composita. Sed de his deter-
 minari habet in prima pte. sed quantum ad
 hoc negotiū attinet sciendū est qd commune
 quod dicimus substantiā huius tria continere
 est commune scdm analogiam probe distingui-
 tur in actuo pte prime. et ideo primo con-
 uenit vni: et alio conuenit per illud. Adhuc
 autem sba dupliciter accipitur vno enim
 modo accipitur scdm qd substat accidentalibus

formando et significando ipm
 dat ei esse et cont diffinitū:

Omne essentia ipam et eodem
 habet operationem:

Dicitur substantia et gen
 continens materiam et formam: